

СТАТУТ МЕЂУНАРОДНОГ СУДА

(усвојен 25. маја 1993. Резолуцијом 827)
(измијењен и допуњен 13. маја 1998. Резолуцијом 1166)
(измијењен и допуњен 30. новембра 2000. Резолуцијом 1329)
(измијењен и допуњен 17. маја 2002. Резолуцијом 1411)

Члан 1	Надлежност Међународног суда
Члан 2	Тешке повреде Женевских конвенција из 1949.
Члан 3	Кршења закона и обичаја ратовања
Члан 4	Геноцид
Члан 5	Злочини против човјечности
Члан 6	Надлежност над особама
Члан 7	Индивидуална кривична одговорност
Члан 8	Територијална и временска надлежност
Члан 9	Упоредна надлежност
Члан 10	<i>Нон бис ин идем</i>
Члан 11	Организација Међународног суда
Члан 12	Састав судских вијећа
Члан 13	Квалификације судија
Члан 13 <i>бис</i>	Избор сталних судија
Члан 13 <i>тер</i>	Избор и наименовање <i>ад литем</i> судија
Члан 13 <i>куатер</i>	Статус <i>ад литем</i> судија
Члан 14	Функционери и чланови вијећа
Члан 15	Правилник о поступку и доказима
Члан 16	Тужилац
Члан 17	Секретаријат
Члан 18	Истрага и припрема оптужнице
Члан 19	Преглед оптужнице
Члан 20	Почетак и вођење судског поступка
Члан 21	Права оптуженог
Члан 22	Заштита жртава и свједока
Члан 23	Пресуда
Члан 24	Кривичне санкције
Члан 25	Жалбени поступак
Члан 26	Поступак преиспитивања
Члан 27	Извршење казне
Члан 28	Помиловање или ублажавање казне
Члан 29	Сарадња и правосудна помоћ
Члан 30	Статус, повластице и имунитет Међународног су
Члан 31	Сједиште Међународног суда
Члан 32	Трошкови Међународног суда
Члан 33	Радни језици
Члан 34	Годишњи извјештај

Међународни суд за кривично гоњење особа одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше Југославије од 1991. године (у даљњем тексту "Међународни суд"), основан од стране Савјета безбједности на основу поглавља VIII Повеље Уједињених нација, дјелује у складу с одредбама овог Статута.

Члан 1 Надлежност Међународног суда

Међународни суд је овлаштен да кривично гони особе одговорне за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше Југославије од 1991. године, у складу с одредбама овог Статута.

Члан 2 Тешке повреде Женевских конвенција из 1949.

Међународни суд је овлаштен да кривично гони особе које су починиле или наредиле да се почине тешке повреде Женевских конвенција од 12. аугуста 1949., односно сљедећа дјела против особа или имовине заштићених одредбама релевантне Женевске конвенције:

- a. хотимично лишавање живота;
- b. мучење или нечовјечно поступање, укључујући биолошке експерименте;
- c. хотимично наношење великих патњи или тешких повреда тијела или здравља;
- d. уништавање и одузимање имовине широких размјера које није оправдано војном нуждом, а изведено је противправно и безобзирно;
- e. присиљавање ратног заробљеника или цивила на служење у снагама непријатељске силе;
- f. хотимично ускраћивање права ратном заробљенику или цивилу на правичан и редован судски поступак;
- g. противправна депортација или премјештање или противправно заточење цивила;
- h. узимање цивила за таоце.

Члан 3 Кршења закона и обичаја ратовања

Међународни суд је овлаштен да кривично гони особе које су прекршиле законе и обичаје ратовања. Та кршења укључују, али нису ограничена на:

- a. кориштење отровних оружја или других оружја смишљених за наношење непотребних патњи;
- b. безобзирно разарање градова, насеља или села, или пустошење које није оправдано војном нуждом;
- c. напад, или бомбардовање, било којим средствима, небрањених градова, села, стамбених објеката или зграда;
- d. заузимање, уништавање или хотимично наношење штете установама намијењеним религији, добротворним сврхама и образовању, умјетности и науци, историјским споменицима и умјетничким и научним дјелима;
- e. пљачкање јавне или приватне имовине.

Члан 4 Геноцид

1. Међународни суд је овлаштен да кривично гони особе које су починиле геноцид дефинисан у ставу 2 овог члана или било које од дјела набројених у ставу 3 овог члана.

2. Геноцид означава било које од сљедећих дјела, почињено с намјером да се у цијелости или дјелимично уништи нека национална, етничка, расна или вјерска група као таква:

- a. убијање припадника групе;
- b. наношење тешке тјелесне или душевне повреде припадницима групе;
- c. смишљено наметање припадницима групе животних услова срачунатих да доведу до њеног потпуног или дјелимичног физичког уништења;
- d. увођење мјера којима је циљ спречавање рађања унутар групе;
- e. присилно премјештање дјеце те групе у другу групу.

3. Кажњива су сљедећа дјела:

- a. геноцид;
- b. удруживање ради почињења геноцида;
- c. директно и јавно потицање на почињење геноцида;
- d. покушај почињења геноцида;
- e. саучесништво у геноциду.

Члан 5 Злочини против човјечности

Међународни суд је овлаштен да кривично гони особе одговорне за сљедећа кривична дјела када су почињена у оружаном сукобу, било међународног било унутрашњег карактера, и усмјерена против било којег цивилног становништва:

- a. убиство;
- b. истребљивање;
- c. поробљавање;
- d. депортација;
- e. затварање;
- f. мучење;
- g. силовање;
- h. прогони на политичкој, расној и вјерској основи;
- i. друга нехумана дјела.

Члан 6 Надлежност над особама

Међународни суд има надлежност над физичким особама у складу с одредбама овог Статута.

Члан 7 Индивидуална кривична одговорност

1. Особа која је планирала, потицала, наредила, починила или на други начин помогла и подржала планирање, припрему или извршење кривичног дјела наведеног у члановима 2 до 5 овог Статута индивидуално је одговорна за то кривично дјело.

2. Службени положај било које оптужене особе, било да се ради о шефу државе или владе или о одговорном државном званичнику, не ослобађа такву особу кривичне одговорности нити ублажава казну.

3. Чињеница да је неко од дјела наведених у члановима 2 до 5 овог Статута починио подређени не ослобађа његовог надређеног кривичне одговорности ако је надређени знао или је било разлога да зна да се подређени спрема починити таква дјела или да их је већ починио, а надређени није подузео нужне и разумне мјере да спријечи таква дјела или казни починиоце.

4. Чињеница да је оптужена особа поступала према наређењу владе или надређеног не ослобађа је кривичне одговорности, али се може узети у обзир за ублажавање казне ако Међународни суд утврди да тако налаже правда.

Члан 8 **Територијална и временска надлежност**

Територијална надлежност Међународног суда обухвата територију бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, што укључује њену копнену површину, зрачни простор и територијалне воде. Временска надлежност Међународног суда обухвата раздобље које почиње 1. јануара 1991. године.

Члан 9 **Упоредна надлежност**

1. Међународни суд и национални судови упоредо су надлежни да кривично гоне особе за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше Југославије од 1. јануара 1991. године.

2. Међународни суд има примат над националним судовима. Међународни суд може у било којој фази поступка формално затражити од националних судова да уступе надлежност Међународном суду у складу с овим Статутом и Правилником о поступку и доказима Међународног суда.

Члан 10 ***Нон бис ин идем***

1. Ниједној се особи не може судити пред националним судом за дјела која према овом Статутом представљају тешка кршења међународног хуманитарног права, а за која јој је већ суђено пред Међународним судом.

2. Особи којој је пред националним судом суђено за дјела која представљају тешка кршења међународног хуманитарног права може се након тога судити пред Међународним судом само:

- a. ако је дјело за које јој је суђено оквалификовано као обично кривично дјело; или
- b. ако поступак пред националним судом није био непристран или независан, или је био смишљен да оптуженог заштити од међународне кривичне одговорности, или ако кривични поступак није био ревносно проведен.

3. Приликом разматрања казне која ће бити изречена особи осуђеној за кривично дјело према овом Статутом, Међународни суд ће узети у обзир у коликој је мјери већ издржана евентуална казна изречена тој особи од стране националног суда за исто дјело.

Члан 11 **Организација Међународног суда**

Међународни суд чине сљедећи органи:

- a. судска вијећа, која се састоје од три претресна вијећа и једног жалбеног вијећа;
- b. тужилац, и
- c. секретаријат, који опслужује и судска вијећа и тужиоца.

Члан 12 **Састав судских вијећа**

1. Судска вијећа су састављена од шеснаест сталних независних судија, међу којима не смије бити држављана исте државе, и од највише девет ад литем независних судија одједном,

наименованих у складу са чланом 13 тер, став 2 Статута, међу којима не смије бити држављана исте државе.

2. Свако претресно вијеће састоји се од три сталне судије и највише шест ад литем судија одједном. Свако претресно вијеће у које су распоређене ад литем судије може се подијелити у секције од по три судије, међу којима су и сталне судије и ад литем судије. Секција претресног вијећа има иста овлашћења и одговорности које Статут даје претресном вијећу и доноси пресуду у складу с истим правилима.

3. Жалбено вијеће се састоји од седам сталних судија. Жалбено вијеће за поједини жалбени предмет чини пет његових чланова.

4. Особа која се у смислу услова за чланство у вијећима Међународног суда може сматрати држављанином више од једне државе, сматраће се држављанином оне државе у којој иначе остварује своја грађанска и политичка права.

Члан 13 **Квалификације судија**

Сталне и *ад литем* судије морају бити непристрасне и честите особе високих моралних квалитета које посједују квалификације какве су потребне за избор на највише правосудне положаје у земљи из које долазе. Приликом одређивања укупног састава судских вијећа и секција претресних вијећа, дужна се пажња посвећује искуству судија у кривичном и међународном праву, укључујући међународно хуманитарно право и људска права.

Члан 13 бис **Избор сталних судија**

1. Четрнаест сталних судија Међународног суда бира Генерална скупштина са пописа који јој доставља Савјет безбједности, на сљедећи начин:

- a. генерални секретар позива државе чланице Уједињених нација и државе нечланице које имају сталне посматрачке мисије у сједишту Уједињених нација да кандидују судије;
- b. у року од 60 дана након позива генералног секретара, свака држава може предложити највише два кандидата чије квалификације одговарају онима наведеним у члану 13 Статута, с тим да морају имати различито држављанство и ниједан од њих не смије бити држављанин исте државе као било који од судија чланова Жалбеног вијећа који је изабран или наименован за судију Међународног суда за кривично гоњење лица одговорних за геноцид и друга тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији Руанде и грађана Руанде одговорних за геноцид и друга таква кршења почињена на територији сусједних држава између 1. јануара 1994. и 31. децембра 1994. (даље у тексту: Међународни суд за Руанду) у складу са чланом 12 Статута тог Суда;
- c. генерални секретар просљећује примљене кандидатуре Савјету безбједности. На основу примљених номинација Савјет безбједности саставља попис са најмање двадесет осам и највише четрдесет два кандидата, водећи бригу о томе да буду заступљени главни свјетски правни системи;
- d. предсједавајући Савјета безбједности просљећује попис кандидата предсједавајућем Генералне скупштине. Генерална скупштина са тог пописа бира четрнаест сталних судија Међународног суда. Кандидати који добију апсолутну већину гласова држава чланица Уједињених нација и држава нечланица које имају сталну посматрачку мисију у сједишту Уједињених нација, прогласиће се изабраним. У случају да два кандидата истог држављанства добију потребну већину гласова, изабраним ће се сматрати онај који је добио већи број гласова.

2. У случају испражњеног мјеста у судским вијећима међу сталним судијама који су изабрани или наименовани у складу с овим чланом, након консултације са предсједавајућим Савјета безбједности и Генералне скупштине, генерални секретар на испражњено мјесто до краја мандата именује особу која испуњава квалификације наведене у члану 13 Статута.

3. Сталне судије које су изабране у складу с овим чланом бирају се на рок од четири године. Услови службе су исти као и за судије Међународног суда правде. Судије могу бити поново изабрани.

Члан 13 *тер* Избор и наименовање *ад литем* судија

1. *Ад литем* судије Међународног суда бира Генерална скупштина са пописа који јој доставља Савјет безбједности, на сљедећи начин:

- a. генерални секретар позива државе чланице Уједињених нација и државе нечланице које имају сталне посматрачке мисије у сједишту Уједињених нација да кандидују *ад литем* судије Међународног суда;
- b. у року од 60 дана након позива генералног секретара, свака држава може предложити по четири кандидата чије квалификације одговарају онима наведеним у члану 13 Статута, водећи притом рачуна о правилној заступљености кандидата женског и мушког пола;
- c. генерални секретар просљеђује примљене кандидатуре Савјету безбједности. На основу примљених кандидатура Савјет безбједности саставља попис са најмање педесет четири кандидата, водећи бригу да буду заступљени главни свјетски правни системи, те имајући на уму важност равноправне географске заступљености;
- d. предсједавајући Савјета безбједности просљеђује попис кандидата предсједавајућем Генералне скупштине. Генерална скупштина са тог пописа бира двадесет седам *ад литем* судија Међународног суда. Кандидати који добију апсолутну већину ласова држава чланица Уједињених нација и држава нечланица које имају сталне посматрачке мисије у сједишту Уједињених нација, прогласиће се изабраним;
- e. *ад литем* судије се бирају на рок од четири године. *Ад литем* судије не могу бити поново изабрани.

2. За вријеме трајања њиховог мандата, генерални секретар ће по захтјеву предсједника Међународног суда именовати *ад литем* судије у претресна вијећа за једно или више суђења током периода који не може бити дужи од три године. Приликом подношења захтјева за именоване *ад литем* судије, предсједник Међународног суда мора имати на уму критерије из члана 13 Статута који се односе на састав вијећа и секција претресних вијећа, одредбе параграфа 1 (б) и (ц) овог члана, те број гласова које је дотични *ад литем* судија добио у Генералној скупштини.

Члан 13 *куатер* Статус *ад литем* судија

1. Током периода на који су именовани на службу на Међународном суду, *ад литем* судије:

- a. имају исте услове службе, *мутатис мутандис*, као и сталне судије Међународног суда;
- b. имају исте овласти као и сталне судије Међународног суда, уз оградe наведене у параграфу 2 овог члана;
- c. имају исте повластице и имунитет, изузећа и олакшице какве су на располагању судијама Међународног суда.

2. Током периода на који су именовани на службу на Међународном суду, *ад литем* судије немају:

- a. право да бирају ни да буду бирани за предсједника Међународног суда нити за предсједавајућег претресног вијећа сходно члану 14 Статута;
- b. овласти:
 - i. да усвајају правила о поступку и доказима у складу са чланом 15 Статута. Они ће, међутим бити консултовани прије усвајања тих правила;
 - ii. прегледају оптужницу у складу са чланом 19 Статута;

- iii. врше консултације са предсједником у вези с распоређивањем судија у складу са чланом 14 Статута, нити у вези са помиловањем или ублажавањем казне у складу са чланом 28 Статута;
- iv. доносе одлуке у претпретресном поступку.

Члан 14 **Функционери и чланови вијећа**

1. Сталне судије Међународног суда бирају предсједника из својих редова.
2. Предсједник Међународног суда је члан Жалбеног вијећа и предсједава његовим радом.
3. Након консултација са сталним судијама Међународног суда, предсједник распоређује четворицу сталних судија који су изабрани или наименовани у складу са чланом 13 *бис* Статута у Жалбено вијеће, а деветорицу у претресна вијећа.
4. Предсједник Међународног суда за Руанду, у консултацији са предсједником Међународног суда, одређује двојицу судија који су изабрани или наименовани у складу са чланом 12 Статута Међународног суда за Руанду, за чланове Жалбеног вијећа и за сталне судије Међународног суда.
5. *Ад литем* судије који повремено буду именовани на службу у Међународном суду, предсједник ће распоређивати у претресна вијећа након консултација са сталним судијама.
6. Судија може радити само у оном вијећу у које је распоређен.
7. Сталне судије сваког претресног вијећа из својих редова бирају предсједавајућег судију који надгледа рад дотичног претресног вијећа као цјелине.

Члан 15 **Правилник о поступку и доказима**

Судије Међународног суда усвајају правила о поступку и доказима за вођење претпретресне фазе поступка, суђења и жалбеног поступка, прихватање доказа, заштиту жртава и свједока и друга одговарајућа питања.

Члан 16 **Тужилац**

1. Тужилац је одговоран за истрагу и кривично гоњење особа одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше Југославије од 1. јануара 1991. године.
2. Тужилац дјелује независно као засебни орган Међународног суда. Он не смије тражити ни примати упуте ни од које владе нити било којег другог извора.
3. Тужилаштво се састоји од тужиоца и другог потребног квалификованог особља.
4. Тужиоца предлаже генерални секретар, а именује Савјет безбједности. Тужилац мора бити особа високих моралних квалитета и посједовати највиши степен стручности и искуства у вођењу истрага и кривичног гоњења у кривичним предметима. Тужилац има мандат од четири године и може бити поновно изабран. Услови службе тужиоца одговарају условима службе подсекретара Уједињених нација.
5. Особље тужилаштва именује генерални секретар на препоруку тужиоца.

Члан 17 Секретаријат

1. Секретаријат је одговоран за администрацију и опслуживање Међународног суда.
2. Секретаријат се састоји од секретара и другог потребног особља.
3. Секретара именује генерални секретар Уједињених нација након савјетовања с предсједником Међународног суда. Секретар има мандат од четири године и може бити поновно изабран. Услови службе секретара одговарају условима службе помоћника генералног секретара Уједињених нација.
4. Особље секретаријата именује генерални секретар Уједињених нација на препоруку секретара Међународног суда.

Члан 18 Истрага и припрема оптужнице

1. Тужилац покреће истраге *ex officio* или на темељу информација прибављених из било којег извора, посебно од влада, органа Уједињених нација, међувладиних и невладиних организација. Тужилац мора процијенити информације које је примио или прибавио и одлучити постоје ли довољне основе за покретање поступка.
2. Тужилац је овлаштен да испитује осумњичене, жртве и свједоке, прикупља доказе и проводи истрагу на лицу мјеста. Приликом обављања тих послова тужилац може, када је то прикладно, затражити помоћ релевантних државних власти.
3. Приликом испитивања осумњичени има право на помоћ правног заступника по властитом избору, што укључује право да му се, ако нема довољно средстава да је сам плати, додјели бесплатна правна помоћ, као и неопходно превођење на језик и с језика који говори и разумије.
4. Пошто је утврдио да *prima facie* постоје основе за то, тужилац припрема оптужницу која садржи сажет приказ чињеница и кривично дјело или дјела за која се оптужени терети према Статуту. Оптужница се доставља судији претресног вијећа.

Члан 19 Преглед оптужнице

1. Оптужницу прегледава судија претресног вијећа којем је она достављена. Ако се увјери да је тужилац утврдио да постоје основе *prima facie*, судија ће потврдити оптужницу. Ако се у то не увјери, оптужница се одбацује.
2. Пошто се оптужница потврди, судија може на захтјев тужиоца издавати судске налоге и налоге за хапшење, притвор, предају или трансфер особа, као и све друге налоге потребне за вођење суђења.

Члан 20 Почетак и вођење судског поступка

1. Претресна вијећа морају осигурати да суђење буде правично и експедитивно, те да се поступак води у складу с правилима о поступку и доказима уз пуно поштивање права оптуженог и дужну бригу о заштити жртава и свједока.
2. Особа против које је потврђена оптужница мора, на темељу судског налога или налога за хапшење Међународног суда, бити притворена, одмах обавијештена о оптужбама против ње и пребачена на Међународни суд.

3. Претресно вијеће ће прочитати оптужницу, увјерити се да се поштују права оптуженог, потврдити да оптужени разумије оптужницу и упутити оптуженог да се изјасни о кривици. Претресно вијеће ће затим утврдити датум почетка суђења.

4. Претрес је јаван осим када претресно вијеће не одлучи затворити претрес за јавност у складу с правилима о поступку и доказима.

Члан 21 **Права оптуженог**

1. Све су особе равноправне пред Међународним судом.

2. Приликом пресуђивања о оптужбама против њега оптужени има право на правично и јавно суђење, уз ограде предвиђене чланом 22 Статута.

3. Оптужени се сматра невиним док му се не докаже кривица у складу с одредбама овог Статута.

4. Приликом пресуђивања о свакој оптужби против оптуженог у складу с овим Статутом, оптужени има, с пуном равноправношћу, право на сљедећа минимална јамства:

- a. да, на језику који разумије, правовремено и детаљно буде обавијештен о природи и разлозима оптужби против њега;
- b. да има одговарајуће вријеме и средства за припрему одбране и комуникацију с правним заступником по властитом избору;
- c. да му се суди без непотребног одгађања;
- d. да му се суди у његовој присутности и да се брани лично или путем правног заступника по властитом избору; да се, ако нема правног заступника, обавијести о том праву; те да му се, кад год то захтијевају интереси правде, додијели правни заступник, а да притом не сноси трошкове одбране ако за то нема довољно средстава;
- e. да испита, или да се у његово име испитају свјedoци који га терете, као и да се свјedoци одбране доведу и испитају под истим условима као и свјedoци који га терете;
- f. да има бесплатну помоћ преводиоца ако не разумије или не говори језик који се користи на Међународном суду;
- g. да не буде приморан свједочити против себе ни признати кривицу.

Члан 22 **Заштита жртава и свјedoка**

Међународни суд у својим правилима о поступку и доказима осигурава заштиту жртава и свјedoка. Заштитне мјере обухватају, али нису ограничене на вођење поступка *ин камера* и заштиту идентитета жртава.

Члан 23 **Пресуда**

1. Претресно вијеће изриче пресуде и одмјерава казне и санкције особама осуђеним за тешка кршења међународног хуманитарног права.

2. Пресуда се доноси одлуком већине судија претресног вијећа, а претресно вијеће је изриче јавно. Пресуду прати писмено образложење којем се могу додати издвојена или различита мишљења.

Члан 24 **Кривичне санкције**

1. Кривичне санкције које изриче претресно вијеће ограничене су на казну затвора. Приликом одређивања казне затвора претресно вијеће имаће у виду општу праксу изрицања затворских казни на судовима бивше Југославије.

2. Приликом изрицања казни, претресна вијећа узимају у обзир факторе попут тежине кривичног дјела и индивидуалних прилика осуђеника.

3. Уз казну затвора, претресна вијећа могу наложити поврат евентуалне имовине и имовинске користи стечене криминалним поступањем, укључујући и средствима присиле, правим власницима.

Члан 25 **Жалбени поступак**

1. Жалбено вијеће разматра жалбе особа које су осудила претресна вијећа и жалбе тужиоца на сљедећим основама:

- a. грешка у примјени права која одлуку чини неважећом, или
- b. грешка у утврђивању чињеничног стања због које је дошло до неостварења правде.

2. Жалбено вијеће може одлуке претресних вијећа потврдити, поништити или преиначити.

Члан 26 **Поступак преиспитивања**

Кад се открије нова чињеница која није била позната у вријеме поступка пред претресним вијећима или жалбеним вијећем, а која је могла бити одлучујући фактор приликом доношења одлуке, осуђеник или тужилац могу Међународном суду поднијети приједлог за преиспитивање пресуде.

Члан 27 **Извршење казне**

Казна затвора издржава се у држави коју Међународни суд одреди с пописа држава које су Савјету безбједности изразиле премност да прихвате осуђене особе. Казна затвора издржава се у складу с важећим правним прописима дотичне државе и под надзором Међународног суда.

Члан 28 **Помиловање или ублажавање казне**

Ако према важећим правним прописима државе у којој осуђеник издржава казну затвора он има право на помиловање или ублажавање казне, та држава мора о томе обавијестити Међународни суд. Предсједник Међународног суда, пошто се посавјетовао са судијама, доноси одлуку на темељу интереса правде и општих правних начела.

Члан 29 **Сарадња и правосудна помоћ**

1. Државе морају сарађивати с Међународним судом у истрази и кривичном гоњењу особа оптужених за тешка кршења међународног хуманитарног права.

2. Државе морају без непотребног одгађања удовољити сваком захтјеву за помоћ или налогу који је издало претресно вијеће, што укључује али није ограничено на сљедеће:

- a. идентификовање и проналажење особа;

- b. узимање исказа и доставу доказа;
- c. уручење докумената;
- d. хапшење или притварање особа;
- e. предају или трансфер оптуженика на Међународни суд.

Члан 30 **Статус, повластице и имунитет Међународног суда**

1. Конвенција о повластицама и имунитету Уједињених нација од 13. фебруара 1946. примјењује се на Међународни суд, судије, тужиоца и његово особље, те секретара и његово особље.
2. Судије, тужилац и секретар уживају повластице и имунитет, изузећа и друге олакшице које се према међународном праву додјељују дипломатским представницима.
3. Особље тужиоца и секретара ужива повластице и имунитет који се дају службеницима Уједињених нација у складу с члановима V и VII Конвенције из става 1 овог члана.
4. Са свим другим особама, укључујући оптужене, чија је присутност потребна у сједишту Међународног суда, поступаће се на начин који је неопходан за исправно функционисање Међународног суда.

Члан 31 **Сједиште Међународног суда**

Сједиште Међународног суда је у Ден Хаагу.

Члан 32 **Трошкови Међународног суда**

Трошкови Међународног суда подмирују се из редовног буџета Уједињених нација у складу с чланом 17 Повеље Уједињених нација.

Члан 33 **Радни језици**

адни језици Међународног суда су енглески и француски.

Члан 34 **Годишњи извјештај**

Предсједник Међународног суда подноси Савјету безбједности и Генералној скупштини годишњи извјештај о раду Међународног суда.